

Pe autorul Marin Florea, briza “gândurilor bune” l-a înseninat, în inspirația versurilor cu luciri diamantine, dându-i lumina valorii prin trăinicia pietrei... Într-o lume mirifică cu “fluturi dependeți de vals”, cu “solul rană a geților străbuni”, cu “lumânări curbate de neliniști în căpătâie de toamnă”, îl dor amintirile care mor, dorind să aibă răbdarea pietrei atunci când provocările vieții îl împovărează...

Exprimarea sa în care metafora este regina nopții vibrația Eului său atinge sensibilități și muzici în versuri de o profunzime aparte, autorul extrăgând seva din experiențele vieții, care și alcătuiesc temele poeziilor. Cerneala scrierii adunată din contemplații, lumini ale destinului, întâmplări cu stări de bine ori mai puțin bine, îl face să se detașeze în bucurii pe care le trăiește în explozii diversificate de sensuri, cu proștețime în mesajul care se dorește a fi înțeles!

Lumea mută de dincolo de nori, până unde ajunge sunetul clopoțelilor vetrei din Cetatea de Cuvinte, suspină “prin fluere de plop” toată simțirea din acest volum prin valoare și armonie, poezia fiindu-i aici ușa deschisă a sufletului, care fără vers ar rămâne închisă și nu ar mai putea arăta de fapt, drumul către sine...

Doina Bârcă